

Teatrul de poezie

Spectacol Nina Cassian

Al treilea spectacol al Teatrului de Poezie, organizat de Teatrul „Nottara”, în colaborare cu Asociația scriitorilor din București (consemnez, totodată, faptul că primul Teatru de Poezie, în ordine cronologică, intitulat „Creșterea limbii românești și-a patriei cinstire”, își continuă, paralel, activitatea), ne întărește încrederea în viabilitatea acestei formule.

Un *Spectacol Nina Cassian* e un privilegiu. Am asistat și la alte spectacole cu texte ale poetei, dar niciodată simțeam originar al liricii Ninei Cassian, implicând o plasticitate complexă, un adevărat dialog al artelor, nu mi s-a impus cu atita pregnanță. O lectură „vizualizată” restituie acestor poeme senzaționalul original. (Este un câștig de principiu al ideii Teatrului de Poezie, cu atât mai mult pus în valoare în cazul Ninei Cassian.)

Scenariul, oricât de lax în aparență, lăsînd spontaneității — nu o dată abil programate — un spațiu amplu de manifestare, mi s-a părut a fi unul dintre punctele forte ale spectacolului. Cîntările lirice, care au înprumut ceva din succesiunea unor veritabile tablouri dramatice, au filtrat cu o neașteptată limpezime coordonatele poeziei Ninei Cassian. Lucru absolut remarcabil, pentru că, departe de a fi facilă, această poezie apelează la un sistem metaforic debordant (efect al unei „raționalizări” a posibilităților suprarealiste). Expresivitatea domină, însă, la toate nivelurile acestei poetici, în ciuda uneori versului nici nu mai trebuie punctat de mișcare sau (este cazul unui ciclu structurat pe ideea „solidaritate versus individualitate”, excelent rezolvat regizoral prin mișcările miriupodice ale actorilor reușiți sub pînza aceluiași vestiment) indică o pluralitate de soluții dramatice. Alteori, comunicativitatea pur muzicală a poemului se poate chiar dispensa de semnificația verbală. Poemele scrise în așa-zisa „limbă spargă” întîlnesc aici limbajele incompreensibile care asediază avangarda teatrală a ultimului deceniu.

Spectacolul Nina Cassian conține câteva idei dramatice

sugestive pentru mișcarea noastră teatrală. Este, în egală măsură, meritul echipei de actori, muzicieni, balerini, care s-au străduit să-l interpreteze din perspectiva propriei personalități: Irina Răchiteanu, Leopoldina Bălănuță, Adela Mărculescu, Ion Caramitru, Miriam Răducanu, Ioana Grăciunescu, Lucia Mureșan, Mircea Jida, Emilia Dobrin, Brîndușa Zaița-Silvestru, Rodica Sanda Țuțuianu, Elena Bog, Ruxandra Sireteanu, Violet Comănicei, Gioni Răducanu, Ion Hetea, Florin Varzaru, Valeriu Beda.

De remarcat dialogul poetei — direct sau mediat de versurile sale — cu spectatori, mai tineri sau mai vîrstnici, care au făcut neîncăpătoare Sala Studio a Teatrului „Nottara”. Acesta a devenit deja un nobil semn distinctiv al Teatrului de Poezie.

Să menționăm, în fine, „Capricorn” — primul caiet-program al acestui teatru. Ingenioasa idee de a publica, pe verso-ul unui afiș, o adevărată revistă de poezie și de comentariu poetic ne oferă, printre altele, adnotările inedite făcute de Ion Barbu în 1946 pe manuscrisul volumului „La scara 1/1” de Nina Cassian.

Doru Mielcescu

telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“

FAIMA vă informează că publicația noastră primește corespondența — inclusiv cea pentru FAIMA — pe următoarea adresă: Revista „Teatrul” — Oficiul P.T.T.R. nr. 1, Căsuța poștală nr. 849, cod 70.701 — București. Ați notat? ● Acum, că știți adresa exactă, ce-ar fi, dragi corespondenți, să ne scrieți ce mai e nou? ● Intru fidelă consemnare a evenimentului teatral, colega Mira Iosif așteaptă, în locul elipticelor telegrame, o scrisorică din care să rezulte titlul spec-

tacolului, data premierei, numele regizorului, scenografului, eventual, ale interpreților. Cere prea mult? ● Radu Beligan repetă la Național Scrisoarea pierdută. Așteptăm premiera cu nerăbdare. ● S-au împlinit, la 4 februarie, șaptezeci de ani de la premiera piesei Apus de soare. Nici un teatru din țară nu s-a gîndit să ne ofere, cu acest sărbătoresc prilej, un spectacol nou cu capodopera clasicului Delavrancea. ● Teatrul de Stat din Sibiu are un nou director, Pamfil Ma-

tei. Adjunct e, pe mai departe, mimosul Gheorghe Dișu. Le dorim o fructuoasă colaborare. ● De la Ploiești (unde a avut loc premiera piesei lui Lope de Vega Minunatul principe, în care, se știe, apare personajul Mihai Viteazul), aflăm că teatrul are trei spectacole longevive: Soțul păcălit de Moaliere (peste 150 de reprezentații), Încercă-lume de A. de Herz (peste 150 de reprezentații) și Zodia gemenilor de Valentin Munteanu (peste 600 de reprezentații). (Continuare la p. 80)